

Hranol vykonávající kvaziharmonické oscilace v tekutém heliu byl poprvé využit na experimentální studium dynamiky makroskopických vírových struktur vytvořených na jeho ostrých hranách. Proudění kapalného helia bylo vizualizováno pomocí pohybu malých pevných částic deuteria, které byly rozptýleny v experimentální cele a osvětleny tenkým rovinným svazkem laserového záření. Experimenty v He I, klasické viskózní tekutině, a He II, tekutině vykazující supratekutost, ukázaly v oblasti nízkých frekvencí oscilující překážky značné rozdíly v proudění, pravděpodobně způsobeny výrazně větší tepelní vodivostí He II v porovnání s He I. Při vysokých frekvencích proudění vykazovalo podobnosti, což souhlasí se současným porozuměním proudění kvantových tekutin na dostatečně velkých délkových škálách.